

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ไม่มีนักเรียนอื่นใดทั่วทั้งโลกที่มีโชคหลายล้านเท่าเท่ากับลูก พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ มาที่นี้ในฐานะที่เป็นครูของลูกเพื่อสอนลูกด้วยตัวเอง
- คำถาม:** ลูกควรใส่ใจในสิ่งใดอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่เส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นของลูกจะขาดลงได้?
- คำตอบ:** หากลูกใส่ใจในการทำงานรับใช้ เส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นของลูกจะสามารถขาดลงได้ ทำให้สติปัญญาของลูกจดจำอย่างสม่ำเสมอว่าทุกสิ่งที่ลูกมองเห็นนั้นสูญสลาย อย่าได้เห็นสิ่งนั้นแม้ขณะที่มองดู ศรีมัทของพ่อคือ อย่าเห็นสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย!

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพูดกับลูกซาลีแกรมที่แสนหวาน นั่นคือกับลูกๆ ทางจิต ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่บริสุทธิ์ที่คงอยู่ตลอดไปของยุคทอง ดังนั้นลูกควรจดจำว่าลูกเป็นของศาสนานั้น ผู้คนมากมายเชื่อในศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แต่แทนที่จะเรียกว่าศาสนาเทพ พวกเขากลับให้ชื่อว่าศาสนาฮินดู เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าใครเป็นคนดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไป และด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ที่คือสิ่งที่ลูกได้กลายเป็น พระเจ้านั่งที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ลูกเป็นการส่วนตัว พระเจ้าไม่ใช้มนุษย์ที่มีร่างกาย ผู้อื่นทั้งหมดมีร่างกายของเขาเอง ชีพบาบาเป็นที่รู้จักว่าเป็นผู้ที่ปราศจากร่าง ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ผู้อื่นทั้งหมดมีร่างกายของเขาเอง ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่หวานขึ้นอย่างมากที่จะมีประสบการณ์ว่าตนเองปราศจากร่างในลักษณะนี้ ลูกเคยเป็นอะไรและเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นอะไร? ลูกเข้าใจว่าละครนี้ลูกสร้างขึ้นมาอย่างไร ศาสนาเทพนี้เคยเป็นหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ซึ่งไม่ได้เป็นหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์อีกต่อไป ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ชื่อ“ฮินดู” ฟังได้รับเมื่อเร็วๆ นี้เอง ไม่มีสิ่งใดเช่นศาสนาฮินดูดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป บาบาก็ได้บอกลูกหลายต่อหลายครั้งให้อธิบายแก่ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิม บอกพวกเขาให้เขียนว่าพวกเขาเป็นของศาสนาใด นั่นคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่บริสุทธิ์ที่คงอยู่ตลอดไปหรือศาสนาฮินดู แล้วพวกเขาจะมาเพื่อเข้าใจเกี่ยวกับ 84 ชาติเกิด ความรู้นี้ง่ายดายมาก ด้วยการบอกว่าวงจรคงอยู่หลายแสนปี ผู้คนก็อยู่อย่างสับสน สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน การกลับมาตาโมประธานจากสาโตประธานคือบทบาทที่ลูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพกลับมาสกปรกอย่างมากขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ในตอนแรกบาร์ตเคยสูงส่งมาก ลูกควรร้องสรรเสริญบาร์ต แน่แน่นอนเวลานี้พวกเขาต้องกลับมาสโตประธานจากตโมประธานและใหม่จากเก่า เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนจะเริ่มเข้าใจสิ่งที่ลูกบอกพวกเขาอย่างแน่นอน บอกพวกเขาว่า จงตื่นขึ้นมาจากการหลับใหลที่ลึกกล้า และจดจำพ่อและมารดาของท่าน ลูกควรมีประสบการณ์ของความสุตลอดทั้งวัน ทั้งโลกโดยทั่วไปและทั้งบาร์ตโดยเฉพาะ ไม่มีนักเรียนคนไหนที่มีโชคหลายล้านเท่าเหมือนกับลูก ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังกลายเป็นสิ่งที่ลูกเคยเป็นมาแต่ดั้งเดิม จะเป็นคนเดิมที่เคยถูกเลือกที่จะปรากฏตัวขึ้นมา ลูกต้องไม่สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ใครก็ตามที่ได้ยินความรู้แม้กระทั่งเล็กน้อยที่นิทรรศการจะกลายเป็นปวงประชา สิ่งนี้เป็นเพราะสมบัติที่ไม่สูญสลายของความรู้ไม่เคยถูกทำลายได้ แต่ละวันองค์กรนี้จะกลับมามีพลังมากขึ้นเรื่อยๆ แล้วผู้คนนับไม่ถ้วนจะมาหาลูก ศาสนาได้รับการก่อตั้งที่ละนิด เมื่อมีบุคคลสำคัญมาจากต่างประเทศ ผู้คนนับไม่ถ้วนก็จะไปเพื่อดูใบหน้าของเขา มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่คงอยู่ในโลกนี้จะสูญสลาย ลูกต้องไม่มองเห็นสิ่งนั้น อย่ามองเห็นสิ่งที่เลวร้าย... ชยะทั้งหมดนั้นจะถูกเผา ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็น รวมทั้งมนุษย์ ฯลฯ ลูกตระหนักว่าทุกสิ่งคือยุคเหล็ก ลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครอื่นรู้จักยุคบรรจบพบกันนี้ เพียงแต่จดจำว่านี่คือยุคบรรจบพบกันและลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เวลานั้นพ่อพูดว่า กิเลสของตัณหาราคะนี้เป็นเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบของสิ่งนั้น ดังนั้นเอาชนะกิเลสตัณหาราคะ บางคนถูกก่อกวนอย่างมากเพื่อยาพิษ พ่อพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ลูกต้องเอาชนะมันตอนนี้มีมนุษย์มากมายในโลกในเวลานี้ นานแค่ไหนที่ลูกจะต้องอธิบายให้แต่ละคนฟังเป็นรายบุคคล? เมื่อลูกอธิบายแก่คนหนึ่ง อีกคนหนึ่งจะพูดว่านี่คือเวทย์มนต์ แล้วพวกเขาก็หยุดศึกษาเล่าเรียน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า อธิบายแก่ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาเทพ ลูกอธิบายว่าลักษมีและนารายณ์ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเขาและเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพอย่างไร และแน่นอนว่าจะต้องเกิดขึ้นในชาติเกิดที่แล้ว(ก่อนหน้า)ของเขา เมื่อพวกเขาจบสิ้น 84 ชาติเกิดของเขาแล้วพวกเขาก็กลายเป็นสิ่งนั้น ผู้ที่ใส่ใจในการทำงานรับใช้จะเฝ้าแต่ช่องแวงอยู่ในงานรับใช้นั้น แล้วความผูกพันยึดมั่น ฯลฯ ของลูกจะถูกขจัดออกไปจากทุกหนแห่ง สิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยตาของลูก ลูกจะต้องลืม ควรเป็นราวกับว่าลูกไม่สามารถมองเห็นสิ่งใดเลย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! ผู้คนทำ

ภาพลึงที่แสดงให้เห็นสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกๆเพียรพยายามอย่างมาก บาบ่าให้การขอบคุณแก่ลูกที่อธิบายแก่ผู้อื่นและทำให้พวกเขามีค่า ผู้ที่สามารถแสดงให้เห็นผลลัพธ์ของสิ่งที่พวกเขาทำคือผู้ที่ได้รับรางวัล ลูกรู้ว่าบาบ่าจะให้รางวัลแก่ลูกมากเพียงใด รางวัลแรกคืออาณาจักรสุริยะวงศ์ และรางวัลที่สองคือจันทราวังศ์ ทุกสิ่งนั้นตามลำดับกันไป คัมภีร์มากมายได้ถูกเขียนไว้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลานี้พ่ออธิบายว่า ไม่มีใครสามารถพบพ่อได้ด้วยการศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น หรือการสร้างไฟบุษยัญหรือการทรมานตน ฯลฯ แต่วันดวงวิญญาณจะมีบาปมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีใครสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ จนกระทั่งพ่อกลับมาและทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญ มีการให้ทานและทำบุญที่มีขีดจำกัด แล้วก็มีมาให้ทานและทำบุญที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำทานและทำบุญโดยทางอ้อมในนามของพระเจ้าแต่พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร เวลานั้นลูกรู้จักท่าน ลูกพูดว่าชีพบาบ่าได้เปลี่ยนลูกจากสิ่งที่ลูกเคยเป็นอย่างสิ้นเชิง พระเจ้าคือผู้เดียวเท่านั้น แต่พวกเขาก็ยังเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! ดังนั้นลูกควรอธิบายแก่ผู้คนเหล่านั้นเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่พวกเขาได้ทำมา พวกเขาหาลูกและรับฟังชั่วขณะหนึ่ง และพวกเขาก็ออกไป และพวกเขาก็ทิ้งทุกสิ่งที่พวกเขาได้ยินไว้ข้างหลัง สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้ยินที่นี้ก็คงอยู่ที่นี้ พวกเขาลืมทุกสิ่งทุกอย่าง พวกเขาบอกลูกว่าความรู้นี้ดีมาก และพวกเขาจะมาอีก อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่สามารถตัดเส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นของเขาได้ เรื่องราวของราชาโมห์จิท (ผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น) นั้นดีมาก ราชาโมห์จิทชั้นหนึ่งคือลักษมีและนารายณ์ เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ อย่างไรก็ตามผู้คนนั้นก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย ในขณะที่ลงบันไดมาสู่อาณาจักรของราวัน เขาก็ตกลงมาโดยสิ้นเชิง ลูกๆ เล่นเกมของการปีนขึ้นไปและลงมา เกมของลูกนั้นง่ายมากด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ชิมชับความรู้นี้เป็นอย่างไร อย่าทำการกระทำที่สกปรกใดๆ พ่อพูดว่า พ่อคือเมล็ด ผู้เป็นสังฆะ ผู้มีชีวิต เป็นตัวของความปิติ และมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้จะตั้งอยู่ข้างบนหรือ? แนนอนท่านจะต้องมาให้ความรู้ในเวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่มีใครรู้ว่าความรู้นั้นคืออะไร พ่อพูดว่า เวลานั้นพ่อได้มาเพื่อสอนลูก ดังนั้นลูกควรศึกษาเป็นประจำ ลูกต้องไม่ขาดการศึกษาแม้กระทั่งวันเดียว ลูกจะพบประเด็นที่ตืออย่างใดอย่างหนึ่งในแต่ละวันอย่างแน่นอน หากลูกไม่ศึกษามุรลิลูกจะขาดบางประเด็นอย่างแน่นอน มีประเด็นที่นับไม่ถ้วน ลูกต้องอธิบายให้แก่ชาวบาร์ตด้วยเช่นกันว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มีศาสนามากมายในเวลานี้ ประวัติศาสตร์ต้องช้ารอย เช่นที่จินนี่ลูกสั่งให้ขึ้นและลงบันได ดังนั้นนี่คือบันไดของการขึ้นไปและลงมาของลูกเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือจินนี่ใช่หรือไม่? ลูกปีนบันไดขึ้นไปแล้วก็ลงมาผ่าน 84 ชาติเกิด มีมนุษย์มากมายและแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของเขาเอง ลูกๆ ควรอัศจรรย์ใจ! เวลานั้นลูกได้รับคำแนะนำอย่างเต็มที่ของการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของละครโลกทั้งหมด ไม่มีมนุษย์คนไหนที่สามารถรู้สิ่งนี้ ไม่มีใครในยุคทองที่ใช้ภาษาที่ไม่ดี ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่ดูถูกกันและกัน นี่คือแม่น้ำของยาพิษ ก้นบึ้งของนรกอย่างแท้จริง ทุกคนที่นี้อยู่ในก้นบึ้งของนรก ที่นี้ราชาราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ลูกจะได้รับชัยชนะในเวลาสุดท้าย เมื่อทุกคนเข้าใจว่าใครสร้างศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือสิ่งหลักที่ไม่มีใครรู้ พ่อพูดว่า พ่อคือเจ้าของคณจน พวกเขาจะเข้าใจสิ่งนี้ในเวลาสุดท้าย อย่างไรก็ตาม เวลานั้นมันก็สายเกินไป เวลานั้นลูกแต่ละคนมีดวงตาที่สาม เก็บบ้านที่แสนหวานและอาณาจักรที่แสนหวานของลูกไว้ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า เวลานั้นลูกต้องไปสู่อินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่ว่าลูกแต่ละคนเล่นจะเล่นบทบาทใดก็ตามเข้ามาในสติปัญญาของลูก ทุกคนนอกจากลูกๆบราห์มินั้นเกือบจะตายแล้ว ลูกบราห์มินต้องกลับมาตื่นตัว เพียงลูกๆบราห์มินเท่านั้นที่กลายเป็นเทพ ศาสนาเดียนี่กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาในเวลานี้ สติปัญญาของลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่า ศาสนาอื่นๆถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งทั้งหมดนี้ ดังนั้นลูกควรจดจำพ่อเช่นนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกอาจทำธุรกิจของลูก ฯลฯ เพียงแต่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาที่บริสุทธิ์ เวลานั้นจงกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปทั่ว จดจำพ่อ พ่อของลูกและลูกจะกลับมาสาโตประธาน ลูกจะได้รับพลังกำลังเมื่อลูกกลับมาสาโตประธาน ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่สุดจนกว่าลูกจะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ เมื่อบาปของลูกได้รับการปลดเปลื้องเท่านั้นที่ลูกจะไปถึงสภาพที่สาโตประธานของลูก นี่คือไฟโยคะ คำพูดเหล่านี้ถูกกล่าวไว้ในกิตะ ชันยาพยายามอย่างหนักมากกับโยคะของพวกเขา พวกเขาหลอกล่อผู้คนจากต่างประเทศให้มาเพื่อที่พวกเขาจะสามารถทดลองและสอนโยคะแก่พวกเขา อย่างน้อยพวกเขาก็พยายามที่จะเข้าใจในสิ่งที่ลูกพูด พระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านมาและทำให้ทุกคนสูงสุด วันหนึ่งหนังสือพิมพ์จะพิมพ์สิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะพูดว่า มันเป็นความจริง ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถสอนราชาโยคะได้ ลูกควรจะมีการพิมพ์สิ่งต่างๆเหล่านี้ด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในรางวัลของอาณาจักรสุริยะวงศ์ ประกาศสิทธิ์ในพรจากบัปติดาตา ก่อน ลูกต้องแสดงให้เห็นผลลัพธ์ของงานรับใช้ที่ลูกทำอย่างแนบแน่น ตัดเส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูก

2. พ่อ มหาสมุทรของความรู้ ผู้ที่ปราศจากร่าง มาเพื่อสอนความรู้แก่ลูกด้วยตัวเอง ดังนั้นลูกต้องศึกษาทุกวัน ลูกต้องไม่ขาดการศึกษาแม้แต่วันเดียว ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาปราศจากร่างเช่นเดียวกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงโลกและเฉลิมฉลองซีพราตรีที่แท้จริงโดยมีการถืออดสำหรับทัศนคติที่สูงส่ง
ผู้เลื่อมใสศรัทธาถืออดของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทางร่างกาย ในขณะที่ลูกถืออดต่อการจับสินทัศนคติที่อ่อนแอของลูกตลอดไป เพราะสิ่งใดก็ตามที่ดีหรือไม่ดีก่อนอื่นจะซึมซับเข้าไปในทัศนคติของลูก แล้วก็เข้าไปสู่คำพูดและการกระทำของลูก งานที่ยิ่งใหญ่ของการเปลี่ยนแปลงโลกสามารถประสบความสำเร็จได้ด้วยคำพูดและการกระทำที่สูงส่งที่ลูกมีผ่านทัศนคติที่บริสุทธิ์ของลูก การมีการถืออดสำหรับทัศนคติที่สูงส่งคือการเฉลิมฉลองซีพราตรีที่แท้จริง

คติพจน์: ผู้ที่มีพระอาทิตย์แห่งความสุขขึ้นอยู่ในหัวใจของพวกเขาเสมอคือผู้ที่สามารถอยู่อย่างมีความสุขในหัวใจ

*** โอม ขานติ ***

คำพูดอันทรงคุณค่าที่สุดจะประเมินได้ของมาเตซาวรีจ

1) พระเจ้าชี้หนทางแก่ผู้ที่ปราศจากดวงตา ผู้ที่ปราศจากดวงตาของความรู้

“ชี้หนทางให้แก่ผู้ที่ตาบอดเกิด พระเจ้าที่รัก”.... เมื่อผู้คนร้องเพลง “ชี้หนทางแก่ผู้ที่ตาบอด” นั้นหมายความว่าไม่มีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้นที่สามารถชี้หนทาง และเหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหาพระเจ้า เมื่อพวกเขาขอให้พระเจ้าชี้หนทางแน่นอนพวกเขาขอให้พระเจ้าชี้หนทางให้กับมนุษย์ และดังนั้นพระเจ้าคือผู้ที่ไม่มีตัวตนต้องมาสูรูปที่มีตัวตนอย่างแน่นอนและแล้วเมื่อนั้นท่านจะชี้หนทางในทางปฏิบัติ นั่นคือ ท่านไม่สามารถชี้หนทางได้หากปราศจากการมาที่นี้ ผู้คนมีความสับสนต้องการให้ชี้หนทางและเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดกับพระเจ้าว่า ชี้หนทางให้กับผู้ที่ตาบอดเกิด ท่านก็ถูกเรียกว่าคนพายเรือผู้ที่พาเราข้ามไปสู่อีกฝั่งหนึ่งด้วยเช่นกัน นั่นคือ ท่านพาเราไปเหนือโลกที่ทำมาจากวัตถุธาตุทั้ง 5 ไปสู่อีกฟากหนึ่ง นั่นคือ ท่านได้พาเราไปเหนือวัตถุธาตุทั้ง 5 ไปยังวัตถุธาตุที่ 6 ที่เป็นธาตุแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้น เมื่อพระเจ้ามาจากฟากนั้นมายังฟากนี้เท่านั้นที่ท่านสามารถพาเราไปยังฝั่งนั้นได้ ดังนั้น พระเจ้าได้มาจากโลกของท่าน และเหตุนี้เองพระเจ้าจึงถูกเรียกว่าเป็นคนพายเรือด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้เดียวที่พาเรือเรา(เรือของดวงวิญญาณ)ข้ามฟาก ท่านจะพาผู้ที่มีโยคะกับท่านไปกับท่าน ผู้ที่ถูกทิ้งจะสัมผัสกับการถูกลงโทษจากดารามราช และกลายเป็นผู้ได้รับการหลุดพ้นหลังจากนั้น

2) พระเจ้าคือผู้ที่พาเราไปจากชวากหนาม นั่นคือ โลกแห่งความทุกข์ไปสู่ร่มเงาของโลกแห่งดอกไม้ นั่นคือ ไปสู่โลกแห่งความสุข

พาเราไปไปจากโลกแห่งชวากหนามไปยังร่มเงาของดอกไม้เกิด นี่เป็นการ์องเพลงสำหรับพระเจ้าเท่านั้น เมื่อผู้คนไม่มีความสุขอย่างที่สุด พวกเขาจรรจาพระเจ้า “พระเจ้าพาเราไปจากโลกแห่งหนามนี้ไปยังร่มเงาของดอกไม้” สิ่งนี้หมายความว่า เป็นโลกอื่นอย่างแน่นอน มนุษย์ทั้งหมดรู้ว่าโลกของเวลานี้เต็มไปด้วยหนาม เนื่องจากพวกเขาสัมผัสกับความทุกข์และความไม่สงบ แล้วพวกเขาก็จรรจาโลกของดอกไม้ แน่แน่นอนว่าจะต้องมีโลกซึ่งสันสการ์จะเต็มเต็มในดวงวิญญาณ เราทั้งหมดรู้ว่าความทุกข์และความไม่สงบอันเนื่องมาจากบัญชีกรรมของบ่วงกรรมของเรา จากราชาสู่จาก มนุษย์ทุกคนติดอยู่กับในบัญชีเหล่านี้อย่างสมบูรณ์ และเหตุนี้เองพระเจ้าเองจึงพูดว่าโลกปัจจุบันคือยุคเหล็ก ที่เต็มไปด้วยบ่วงกรรมในขณะที่โลกก่อนหน้านั้นเป็นโลกของยุคทอง ซึ่งเรียกว่าโลกแห่งดอกไม้ด้วยเช่นกัน นั่นคืออาณาจักรของเทพซึ่งเป็นอิสระจากบ่วงกรรมและหลุดพ้นในชีวิต นั่นไม่ใช่เวลานี้ เมื่อเราพูดว่า “การหลุดพ้นในชีวิต” ไม่ได้หมายความว่าเราเป็นอิสระจากร่างกายของเรา พวกเขาไม่ได้มีสำนึกของร่างกายใดๆ และขณะที่อยู่ในร่างกายของเขา พวกเขาไม่มีความทุกข์ใดๆ นั่นคือ

ไม่ได้มีความซับซ้อนของวงจรที่นั่น จากการมาใช้ชีวิต(การเกิด)ไปสู่การออกจากชีวิต(การตาย) พวกเขาจะมีความสุขตั้งแต่ตอนต้นตลอดจนถึงตอนกลางจนถึงตอนสิ้นสุด ดังนั้น “การหลุดพ้นในชีวิต” หมายความว่าพวกเขาอยู่เหนือวงจรขณะที่มีชีวิต เวลานี้ ทั้งโลกนี้ติดกับในกิเลสทั้ง 5 อย่างสมบูรณ์ นั่นหมายความว่ากิเลสทั้ง 5 อยู่ในทุกหนแห่ง อย่างไรก็ตาม มนุษย์ไม่ได้มีพลังที่จะเอาชนะวิญญูณปีศาจร้ายทั้ง 5 เหล่านี้ ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงมาและปลดปล่อยเราจากวิญญูณปีศาจทั้ง 5 ด้วยตัวท่านเอง และทำให้เราได้รับรางวัลในอนาคตของการมีสถานะเป็นเทพ